

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2019 η Niche Generics Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 12 Δεκεμβρίου 2018 στην υπόθεση T-701/14, Niche Generics κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-164/19 P)

(2019/C 148/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Niche Generics Ltd (εκπρόσωποι: F. Carlin, Barrister, M. Healy, Solicitor, B. Hoorelbeke, advocaat, S. Mobley, Solicitor, H. Sheraton, Solicitor, A. Robertson QC)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφασή στο σύνολό της κατά το μέτρο που αφορά τη Niche· και
- να διατάξει την Επιτροπή να φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και να την καταδικάσει στα έξοδα της Niche σε σχέση με την παρούσα διαδικασία και τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Niche ισχυρίζεται ότι Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο:

- Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθότι δεν εφάρμοσε το κριτήριο της αντικειμενικής αναγκαιότητας που απορρέει από την απόφαση ΒΑΤ.
- Δεύτερον, σε περίπτωση που οι συμφωνίες διακανονισμού εμπίπτουν στο άρθρο 101 ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθότι χαρακτήρισε εσφαλμένως τη συμφωνία διακανονισμού της Niche ως παράβαση «εκ του αντικειμένου».
- Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το προβλεπόμενο στο άρθρο 36 του Οργανισμού του Δικαστηρίου καθήκον αιτιολογήσεως, καθότι δεν έκανε δεκτή την εκ μέρους της Niche ερμηνεία της συμφωνίας διακανονισμού, χωρίς να εξετάσει τα νομικά επιχειρήματά της.
- Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθότι κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Niche ήταν δυνητικός ανταγωνιστής της Servier.
- Πέμπτον, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε τη θεμελιώδη αρχή της ίσης μεταχειρίσεως καθότι επιφύλαξε στη Niche διαφορετική μεταχείριση από τις λοιπές εταιρίες παραγωγής γενοσήμων και χαρακτήρισε εσφαλμένως τη συμφωνία διακανονισμού της Niche ως παράβαση «εκ του αντικειμένου» του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- Έκτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθότι δεν παραδέχθηκε ότι η συμφωνία διακανονισμού πληρούσε τα κριτήρια εξαιρέσεως του άρθρου 101, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.

- Έβδομον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθότι εφάρμοσε εσφαλμένως τα νομικά κριτήρια για τη διαπίστωση προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας της Niche και/ή παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.
- Όγδοον, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε τη γενική αρχή της αναλογικότητας του δικαίου της ΕΕ καθότι επέβαλε πρόστιμο, το ύψος του οποίου ήταν δυσανάλογο των οικονομικών μέσων της Niche.

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2019 η Slovak Telekom, a.s. κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο πενταμελές τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2018, στην υπόθεση T-851/14, Slovak Telekom κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-165/19 P)

(2019/C 148/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Slovak Telekom, a.s. (εκπρόσωποι: D. Geradin, Rechtsanwalt, R. O'Donoghue, QC)

Λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Slovanet a.s.

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει, εν όλω ή εν μέρει, την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, την πρωτοδίκως προσβαλλόμενη απόφαση·
- επικουρικώς, να ακυρώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη Slovak Telekom ή να μειώσει έτι περαιτέρω το ύψος του· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- Πρώτος λόγος αναρέσεως — Πλείονες περιπτώσεις πλάνης περί το δίκαιο και/ή πρόδηλη πλάνη ή έλλειψη αιτιολογίας ως προς την άρνηση διαπραγματεύσεως με αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών:
 - Πρώτο σκέλος: η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι δεν είναι ακριβείς οι διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου περί του ότι οι προϋποθέσεις που διατυπώθηκαν με την απόφαση Bronner σχετικά με την άρνηση παροχής προσβάσεως, κατά την έννοια του άρθρου 102 ΣΛΕΕ, δεν έχουν εφαρμογή στην περίπτωση κατά την οποία υφίσταται υποχρέωση παροχής προσβάσεως επιβληθείσα βάσει εκ των προτέρων ρυθμίσεως. Επιπλέον, η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου ότι δεν απαιτούνταν να πληρούνται η προϋπόθεση περί «αναγκαίου χαρακτήρα» που διατυπώθηκε με την απόφαση Bronner, επειδή εκ των προτέρων ρύθμιση είχε αναγνωρίσει «την ανάγκη παροχής προσβάσεως στον τοπικό βρόχο της [νυν αναηρεσείουσας]», οπότε η Επιτροπή δεν όφειλε να (επαν)εξετάσει τον «αναγκαίο χαρακτήρα» με γνώμονα το άρθρο 102 ΣΛΕΕ, ενέχει πλάνη περί το δίκαιο.
 - Δεύτερο σκέλος: η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι οι διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου περί του ότι η απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση TeliaSonera επιβεβαιώνει την άποψη ότι λόγω των εκ μέρους της αναηρεσείουσας αρνήσεων δεν απαιτείται να αποδειχθεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις που διατυπώθηκαν με την απόφαση Bronner ενέχουν πλάνη περί το δίκαιο.
 - Τρίτο σκέλος: η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου κρίση ότι η περίπτωση της αναηρεσείουσας διαφέρει από εκείνη επί της οποίας το Γενικό Δικαστήριο εξέδωσε την απόφαση Clearstream, διότι, αντιθέτως προς την περίπτωση της αναηρεσείουσας, δεν αφορά πρώην κρατικό μονοπώλιο ή υποχρέωση παροχής προσβάσεως επιβληθείσα βάσει εκ των προτέρων ρυθμίσεως, ενέχει πλάνη περί το δίκαιο.